TEOZOFSKI RADNIK

Br.3 Godina 1946

Sadržaj:

ZBOR u ADYARU 1945 i POZDRAV POTPRETSJEDNIKA SRI RAM-A.

Medjunarodni Zbor 1945 u Adyaru pružio je veliko i duboko iskustvo svima koji su ga pohodili.Uspjehom je bila sama slava sedamdesete obljetnice dana osnutka Teozofskoga Društva.Zatim je bila pedeseta obljetnica što je Dr.G.S.Arundale pristupio Teozofskom Društvu;a kao treće što se na Zboru okupilo više od tisuću i dvjesta delegata. To je prema godinama 1925 i 1935,kad je bilo 50 i 60 godina T.D.,najveći broj kongresista.Četvrto je ona uzvišena linija što ju je ravnao Potpretsjednik Mr.N.Sri Ram,Mr.C. Jinarajadasa i Shrimati Rukmini Devi.

Od prvoga početka zamjetio se istaknuto osjećaj i smisao jedinstva.I ako se Pretsjednika nije vidjelo fizički,ipak je on bio sasvim blizu prenoseći svoju snagu i oduševljenje kao i drugi naši Stariji Veliki.

Svaki je od delegata našao u omotu,koji je primio prigodom svoga dolaska ovaj

POZDRAV POTPRETSJEDNIKA

Draga braćo,

primite najsrdačniji pozdrav u Adyaru kojemu kreću sve misli naših članova širom svijeta kao svomu zajedničkom duhovnom Domu.Adyar je uvijek lijepo mjesto,ali nije nikada ljepši nego je to za vrijeme Skupštine,kad Ga napunja blagoslov naše Starije Braće,te se svaki od učesnika omogućuje da se dovine svojem najboljem i najistinitijem Stepenu svoga Ja.Molitva je moja,da Mir,što se radja poiznad tog mjesta, udje u srca onih koji su se skupili pod tim njegovim krilima,pa da naša draga volja i naše dobre misli pojačane Božičnim doba i Novom Godinom saglasno i blago djeluju na ono raspoloženje prigodom našeg sastanka ovdje,te da se ponovi i obnovi naša predanost ovom našem uzročnom cilju Teozofije i raširi se u sve daljine i dohvati i udje u svaki kutić što mu se pruža kao provodnica.Primite,molim,mojim posredstvom naiskrenije i dobre želje nas sviju što prikazujemo i pretstavljamo Medjunarodni Glavni Nastan,da Vam srećni bude boravak u Njegovu

očinskom krilu

The Theosophist,februar 1946.

N.Sri Ram

Izvještaj o Sekcijama...

kako ga je dao Potpretsjednik N.Sri Ram u svom godišnjem izvještavanju:... U Madjarskoj,Rumunjskoj,Bugarskoj i Jugoslaviji je najviše naših radnika na životu i započinju svojom aktivnosti.

Generalni Sekretar.

OSNOVI ZA PREDUZIMANJE TEOZOFSKOGA RADA U EVROPI

II.

OBNOVA TEOZOFSKOGA RADA U EVROPI.

1/GLAVNI NASTAN / HEADQUARTERS/;za svaku je Sekciju a i za Krug važno da ima svoj Glavni Nastan žive aktivnosti.Često je vrlo dobro i od pomoći je Društvu,da nekoliko članova stanuju u prostorijama i tako su uvijek na uslugu onima što dodju.A iznad svega je glavno to,što je Glavni Nastan središte predanoga rada i aktivnosti u svakoj Sekciji. Stoga ga prema mogućnosti svojoj izdržava Sekcija i novčano kao i obzirom na radnike.

2/KRUGOVI;u obnovi rada Kruga treba istaknuti i nutrašnju stranu života Kruga kao i one izvanje djelatnosti.Jedna od glavnih svrha Krugova je postepeno uzgajanje članova,da provode život služenja.Najsvijesniji je napor u smislu tom,da se probudi duhovni život pojedinoga člana i da se članove uvježba u različite vrsti poslova i rada,pa da se s tim u vezi sačuva prijateljski i srećan odnos izmedju sviju. Najbolje je za to,da ima u mjestu samo jedan Krug,te da Ga se učini jakim.

3/SVRHA TEOZOFSKOGA DRUŠTVA;Teozofsko je Društvo osnovano kao grupa,koja se posvetila studiju i praksi pravog okultizma ÷ u pogledu rada treba imati tu misao uvijek na pameti.Društvo je veliki eksperimenat što ga provode Starija Braća u svrhu da pomognu svijetu . Stoga se predočivanje Teozofije ima uvijek izvesti kao vrednota,nikada da se ne zahvati u ono trivialnost ili ono obično i prosto,već onako,kako će to odgovarati onima koji se predaju služenju drugima. Društvo je često zastranilo u tom pogledu,pa i palo;no obnavljajući Njegov izvanji sastav ili strukturu trebamo osobito da mu vratimo njegove osobine i vrednote kao skupu studenata pravog okultizma,koji su se predali služenju pojedincima i čovječanstvu.

4/ODGOVORNOST DRUGOVA TEOZOFSKOGA DRUŠTVA; odgovornost članova, pojedinački i zajednički,za rad Društva treba uvijek isticati i u Krugovima i u Sekcijama.Svaki član mora nešta raditi za pokret i to kao da radi od svoga običaja ili jer mu je već priroda takova,ali sve to i sa predanošću.Jakost Kruga ili Sekcije ne ovisi toliko o broju članova,već više o onom životu,što ga svaki član ulijeva u njih t.j. u Krug ili Sekciju.Sama dužnost ili služba, koju pojedinac vrši,malo znači u sebi samoj; već to što oni,koji su se pridružili,osjećaju da se njima pruža prilika da budu na uslugu prema izvjesnoj svojoj sposobnosti;i svakomu da se dopusti izvjesno vrijeme,da sa zanimanjem za odredjenu stvar se ne mora nametati ili da dolazi prije sa nečim manje vrijednim.Ako u svakoj zemlji,i u Krugovima ondje,svaki od pretstavnika Društva bude predan svom radu i vodi jednostavni život,duhovno je skroman i nepristran je u svojim administrativnim ili upravnim poslovima,i drugi će se članovi takodjer povesti za njima i razvijat će podjednaka ili slična svojstva.Članovi koji se pridruže neka od prvoga časa postaju svijesni da se oni nisu priključili Krugu ili pače i narodnoj organizaciji,već tom okultnom tijelu,što je osnovano sa ciljem univerzalnoga Bratstva.

5/OSNOVNA NAČELA;da se postigne ona naša najviša svrha,potrebno je za svakoga radnika,da sebi objasni,zašto je Teozofija u sadašnje vrijeme tako potrebna a i osobito u neposrednoj budućnosti.Znamo da

---

÷ Zabilješka.- Riječ okultizam upotrijebljen je u tom prikazu prema definiciji kako se nalazi u petom odjelku:t.j.kao studij skrivenih i manje razumljivih zakona prirode i to onih što vladaju u duhovnom razvoju ili u spiritualnoj evoluciji itd. kako je raširено Teozofskim naučanjem.Ne upotrebljava se u smislu traženja okultnih sila,ili hvatanja nekih fenomena i pojava itd.,o čem se Majstor K.H.našalio u pismu Mrs. Sinnett-u.

je rad bio poradi neznanja duhovnoga zakona i zato što su ljudi bili ravnodušni prema duhovnim vrednotama.Društvo se podržavalo zato,da dočeka ono što su ljudi danas razvili,a to su unapred vidjeli njegovi nutrašnji osnivači;pa da se tako pomogne čovječanstvo i ono da predje to premošćivanje i da snažno prihvati Bratstvo medju svima ljudima.Zato smo tu i zato iznosimo osnovne Istine Drevne Mudrosti ili Okultizam,naime,da je čovjek besmrtan,da je sav život jedan,da život teče prema Planu koji je dobrohotno uravnan,a taj je Evolucija. Zatim da je budućnost,što je čovječanstvo ima da dočeka,puna obećanja,te će se ispuniti,kad čovjek dodje do razumijevanja vlastite prirode i svoga pravog odnosa prema svojim drugovima.Zdrava se saradnja može izgraditi izmedju klasa,nacija i religija ili izmedju slojeva ili razreda,naroda i vjerskih ispovjesti,te ljudi uopće na svijetu , samo kad se sve te osnovne Istine budu razumijele i prihvatile od sve više i većega dijela čovječanstva.A korist članova u sve širem i širem usvajanju takove nauke ovisit će dijelom od njihova vlastitog ostvarenja u pogledu neovisnosti izmedju pojedinca i cjeline u svakom pogledu ili u svakom aspektu života:personalnoga,ekonomskoga, socijalnog i spiritualnoga ili ličnoga,gospodarskoga,društvenoga i duhovnoga.Prava priroda svake jedinice od najmanjega atoma do Arhata i njen odnos prema njezinim različitim "Cjelinama" je jedna takova velika stvar o kojoj ima da nauča Teozofija najprije članove Društva, a zatim njihovim posredstvom i čitavi svijet.

6/PROUČAVANJE I PRIMJENA ILI STUDIJ I PRAKSA; Teozofsku se javnost ima pomoći produbljenim studijem u većem opsegu načela,kako ih obuhvaćaju naša naučanja,inače ostaje nedostatno i neznatno pa neizpunja onu svoju namjenu,koju mu je potrebno da provede.

Teozofsko Društvo ima da bude onaj duhovni zašiljak u današnjem svijetu i da okupi mnogo članova sve različitih,ne samo svojom predanošću i svojim oduševljenjem,već i time što mogu da vide i u unutrašnjost ljudi i u njihove potrebe,a i u načela same okultne Istine.Predanost i oduševljenje su svakako potrebni,ali jednako tako i onaj mirni i prosvijećeni um,što ima takovo temeljito unutrašnje poznavanje ljudi.Sve se to može postići vježbanjem i predanim životom u ispravnoj stezi zajedno sa proučavanjem ili studijem,koje je pravo usmjereno.Nutrašnjim poznavanjem možemo otkriti nove načine,kako ćemo izraziti velike Istine,jer želimo imati izravnu vezu s njima;da samo puko ne ponavljamo ono što nam se predalo kao primljeno iz druge ruke.Izbjegavati i uklanjati moramo se tomu,da nasljedujemo ili imitiramo nešta tudje u Društvu kao i u javnom našem radu već stvaramo uvijek novo,krčimo sami sebi put tim novim i svježim načinom,da se tako pretstavimo ili prikažemo onakovima,kakovi uistinu jesmo.U mnogim zemljama više ne vrijede stari putovi i načini.Diskusije ili pretresi i rasprave,sastanci za pitanja i odgovore i mnoge druge metode ili načini potrebnima su,da se tako pokuša,kako bi se produbilo razumijevanje primljenih naučanja i to medju članovima i kod publike ili za javnost i da se Istina preda prikazivanjem ili dramom ili na drugi koji umjetnički način.A onaj ključ do uspješnoga rada,što je u tom, da ispunjamo svoje uzvišeno poslanje,jest razvitak onoga skupa predanih radnika i učenika,koji se vježbaju da živu Teozofskim životom služenja i da malo dublje razumiju i svakim danom sve više mudrost i njenu primjenu ili filozofiju i njenu praksu istinitog okultizma.

Izvršni Odbor Federacije se nada da će za izvjesno doba moći da pomogne u svemu tome time,što će Sekcijama pružiti odredjeni materijal da ga upotrijebe na sastancima članova i grupama kod proučavanja. Svaki eksperimenat,što ga uzmogne provesti u svojoj Sekciji zanimat će vrlo Izvršni Odbor,stoga izvolite obavijestiti Federaciju i Glavni nastan u pogledu svojih vlastitih aktiviteta.

London,prosinac 1944

OBNOVA TEOZOFSKOGA RADA U JUGOSLAVIJI.

Nema sumnje da je svaki nas proživljavao na svoj način strahote minulog rata i da je svaki nas time stekao obilno znanje, koje sada može korisno poslužiti u njegovu radu za uzvišenu stvar Teozofije. Svaki nas je u svemu tome imao prilike da spozna svoje pogreške i propuste u odnosu prema našem Društvu. Danas nam se daje ponovno velika povlastica time, što nam se pruža prilika da svoje pogreške ispravimo. Braćo i sestre, ova nas spoznaja rukovodi našem novome radu i mi se opet okupljamo. Učinjene pogreške i propuste nam danas daju snagu i elan za rad na Obnovi našega Društva. Naše pogreške nam nisu više bol- one su se pretvorile u radost, u veliku radost, koja nas ispunja u obnavljanju Društva.

Mi se svi razlikujemo našim iskustvima, ali ujednome smo svi jednaki; naime, svi mi smo prožeti neutaživom željom da Društvo proradi u našoj zemlji, da bude jače, bolje i elastičnije i da se u tom obnavljanju mi sami nadjemo kao najkativniji suradnici i da tako Društveni Rad prilagodimo sadašnjim težnjama Evolucije.

U čemu se sastoji naš Društveni rad ? možda iz samog vanjskog rada u Društvenim prostorijama ? Ne, braćo i sestre rad u Društvenim prostorijama je samo jedan dio našeg rada, koji je neposredno vezan uz onaj drugi dio, možda, glavni dio našega rada. Sestra Jelisava Vavra kazala je prigodom započinjanja ovoga našeg rada: Vaš rad i Vaš život odrazit će se na Društvu. Držim da će svaki nas ovo pravilno shvatiti i dohvatiti ga svojim srcem, da bljesak One Stvarnosti kojoj smo se predali radom najpotpunije omogučimo. Rad i napredak Društva ovisni su o našem radu i napretku i o našem životu i poradi toga obuhvaća naš rad čitavi život sa svim njegovim aspektima - u nama i izvan nas; u Društvu i izvan Društva. Izvan Društva napose je taj rad, u koliko se taj izraz može ovako upotrijebiti, jer Društvo obuhvaća sve - čitav naš život - i sve što činimo je unutar Društvenog rada. Činimo li zlo, nanosimo zlo i Društvu; činimo li dobro, unosimo to dobro Društvu. Imamo zapreke - stvaramo zapreke Društvu. Zato je važno ispitati samog sebe koliko smo istiniti, koliko shvaćamo stvarnost ; koliko smo u stanju da stavimo Ideal ljudskog napretka ispred svega. Stoji li u našem srcu taj Ideal uistinu ispred svega, pa čak i ispred našeg vlastitog napretka, tada smo dohvatili tračak one Stvarnosti i stali na put - koji nas vodi do stanja, kojeg je Jinarajadasa nazvao "Veličina čovjeka".

Mi smo obnavljanjem Društvenoga rada započeli. U tu svrhu otvorili smo Proljetnu Školu, kojoj je zadatak, da članovima omogući spoznaju o Svrsi Teozofskoga Društva. Započeli smo skromnim studijem iz male knjige "Teozofija i Teozofsko Društvo". U tu svrhu utrošili smo devet predavanja; zatim smo odabrali jedan od članaka iz knjige Dr. Annie Besant pod nazivom "Neposredna Budućnost". Za studij toga članka bila su dva predavanja. Nadalje smo uzeli za studij knjigu od C. Jinarajadase "Teozofsko Društvo i Teozofist" i konačno kao završetak nastave odlomak iz knjige "Čovjek odakle, kako i kuda".

Prema Planu Rada ozbiljni studenti ovoga tečaja činiti će "Jezgru" našeg Društva i poslužit će se za daljnjim školovanjem.

Tokom mjeseca maja, svaki od studenata će sebi odabrati po volji temu i o njoj će nešto napisati kao predavanje, a zatim će ga održati ili pred članovima ili pred javnosću i konačno će ga predati kao svoj rad pročelniku proljetne škole, tajniku bratu Alojzu Piltaveru. Sve je to u svrhu, da se o dotičnom kandidatu dobije što bolji utisak o njegovu napretku i njegovoj ozbiljnosti.

Uvjereni smo da to isto razvijaju naša braća u drugim mjestima, te ćemo se veoma radovati budu li nam tokom mjeseca maja dojavili njihove rezultate, tako, da ćemo nakon toga krenuti ljetnom školom i novim elanom naprijed.

U svakome mjestu bi Krug proveo slični rad najviše kako može za to, da i oni postanu takova jezgra u svom kraju. Tako će se stvoriti jaka snaga po čitavoj zemlji i napredak svim narodima. Molimo izvještaj.

RAZMATRANJA O TEOZOFIJI I TEOZOFSKOM DRUŠTVU .
PREDAVANJE U VEZI OBNOVE TEOZOFSKOGA RADA U JUGOSLAVIJI.

17.travnja 1946 održao je Ing. Mihajlo Vintoniv,prvo predavanje javnosti,kojim je potvrdio uspjeh Proljetne Škole u obnovi Teozofskoga rada.Misao vodilja bila mu je rečenica Dr.G.S.Arundale-a:"Ko jednom upozna Teozofiju i zna da je to Nauka njegove duše i zrcalo u kojem odrazuje njegov vječni život - nikada ga više ne može da zastre tama i da se izgubi u toj pustoši njegova odvažnost ili snaga... "

Već je u uvodu sam dotakao dušu koju je napomenuo i njen glas da na takova predavanja dolazimo u našoj "svjetloj čežnji,da saznamo.. da mnogo saznamo i da čujemo o Teozofiji.Teozofija je Božanska Mudrost, kaže naš predavač,a Teozofi su ljudi,koji proučavaju Božansku Mudrost, dotično otkrivaju onaj dio Božanske Mudrosti,koji još nije otkriven. Svi takovi okupili su se u Teozofsko Društvo,kojemu je glavni stan u Adyaru u Indiji.Svrha je Teozofskom Društvu i kojim se metodama služe samí Teozofi,kad kažu"da mijenjaju svoj život.Teozofsko Društvo ima tri točke kojima se služi kod sprovodjenja svog programa .Prva točka, koja je najvažnija i obezatna za svakoga,tko hoće da postane član Teozofskoga Društva,govori,da su svi ljudi medju sobom braća bez obzira na njihovu rasu,religiju,narodnost,spol,društveni položaj i stepen inteligencije.Mi danas čujemo na svakom koraku o bratstvu.Ali u granicama ovog bratstva smatram mojim bratom samo onoga,koji misli isto tako kao ja,koji je pripadnik iste stranke i uvjerenja,koji postupa,radi, govori,uništava,puca,mrzi,ubija,ratuje i progania isto tako kao i ja. Ili brat mi je onaj,koji voli,koji se raduje,veseli i uživa u svemu u čem i ja.I samo ovaj mi je brat,dok sve ostalo ne smatram braćom... To je bratstvo na najnižem stepenu razvoja.

Bratstvo Teozofije dotično one prve točke programa Teozofskoga Društva nema granica,ne poznaje razlike.Baš naprotiv ono traži što veću raznolikost i šarolikost karaktera i uvjerenja.

Bratstvo Teozofije jest Jedinstvo.To je ljubav prema svakom biću, a u prvome redu prema svakom čovjeku..,

U drugoj točki svog programa pruža Teozofsko Društvo mogućnost proučavanja i usporedjivanja različitih religija,filozofskih i znanstvenih sistema.Kad sam prihvatio prvu točku i nastojim osjećati bratski- lakše će mi biti - proučavanje različitih religija-spoznati,da su sve religije proizašle iz jednog jedinog vrela,da je njima zajedničko deblo Prastara Božanska Mudrost i da postoji samo jedna vjera,a to je SPOZNAVANJE BOGA.

Tek sada ću razumijeti,zašto je povijest uvijek kažnjavala nebratstvo u vjerskim stvarima propadanjem onih naroda i država,u kojima se javljalo proganjanje i takovo sprovodilo...Teozofija vanredno nadopunjava sve filozofske sisteme i jasno i jednostavno tumači razvitak čovjeka t.j. sam plan Evolucije,što znači Plan razvitka čitavog sunčanog sistema,posebno razvitak čovjeka,njegovog duha,duše i tijela...Čovjek je duh...dakle Teozofija vraća svijetu znanost duha...Novomu članu Teozofskog Društva... se preporuča studij Teozofskih djela,slušanje predavanja i prigodnih škola i tečajeva...Dok ne razvije u sebi stupanj one mogućnosti,kad će moći sam praktički da se potpuno uvjeri o svemu na isti način kako su to činili prvaci,autori onih divnih knjiga i uputa...Neko misli da li ja moram sve to prihvatiti ?... Ništa mi ne moramo prihvatiti osim ideje Sveopćeg Bratstva...

Vrlo je teško u jednom takvom predavanju donijeti o Teozofiji i Teozofskom Društvu sve ono čime je ispunjeno jedno sretno srce.Da se upozna bit i život Teozofije i Teozofskoga Društva treba više vremena i dosta truda uložiti u ozbiljnom radu... Kad smo upoznali i shvatili Zakone Božanske Prirode,koji upravljaju svijetom,kad živimo,i djelujemo u skladu s njima... živjeti ćemo životom čistim...da čitav život ne samo Teozofa već svakog pojedinca i čitavog čovječanstva bude vječni izražaj Jedinstvenog,Čistog,Sveopćeg Bratstva."

2d.travnja 1946 održao je drugi prikaz Teozofije i Teozofskog Društva, onima koji traže Istinu, brat Ljudevit Krunić. On je dotakao neke pojedinosti iz naučanja Teozofije, pa je započeo sa "Svijetovima u kojima živimo. Kad kažemo Svjetovi, znamo da je tu jedan vidljivi svijet, ali ima ih i više...da ih možemo dokučiti, moramo znati, da ih je izvor Bog. Ti svjetovi su djelovi materijalne prirode ili stupnjevi različite gustoće materije i brzine vibriranja. Fizički je naš vidljivi svijet, ostali su nevidljivi...Svaki čovjek nema još za sada čutila i svijest za opažanje i shvačanje tih svjetova...Nazivamo ih i viši svjetovi, a to ima razumijeti samo kao viši u smjeru razvitka.

Uz fizički svijet ili svijet tijela ima drugi svijet ili astralni svijet, to jest astralno tijelo ili svijet želja i čuvstava, što se prema sanskritskom nazivu zove Kama...Svijet misli ili mentalni svijet sanskritski Manas je svijet gdje najplemenitije misli, vrline, sposobnosti i ljubav imaju svoje očitovanje i djelovanje...Četvrti je svijet intuicije ili Buddhički svijet. Za nj treba razumijeti Duh. To je razina samospoznaje Božanske Mudrosti. Ona je skup svega onoga što je Božanske naravi...Peti je po redu svijet Božanskoga Duha ili Atma. Taj je svijet uzvišen iznad svakoga pojma; to je stanje konačnoga razvitka...Osim ovih ima još dva svijeta: šesto svijet Monade, svijet praduhova i sedmo svijet Božanski... To su svjetovi veličanstvenih dosega. Po Tajnoj Nauci Helene Petrovne Blavatsky život se objavljuje u sedam stupanja ili dotičnih proširenja svijesti...Takovim smo razvojem došli do evolucije ili sustava razvitka...kako da ga postignemo...Usavršavanjem u ponovom utjelovljivanju sa zakonom uzroka i posljedice.

Ponovo utjelovljivanje ili rodjenje zove se i reinkarnacija... U životu stiču se iskustva, te u svakom novom utjelovljenju ili inkarnaciji čovjek je veći u sposobnostima i raznim svojstvima...Tok razvitka teče do savršenstva. Savršeni ljudi bili su nekada ovdje, gdje smo mi sada, a mi ćemo biti, kako su oni sada u nekoj budućnosti...

Uzrok koji veže posljedicu je označen sa zakonom uzroka i posljedice što se zove i Karma. Karma znači djelo, to je vidljiva radnja, koja je za čovjeka takova kakova je bila njegova ranija uzročna želja, misao ili čin. Zato imamo i poslovicu što čovjek sije to će i žeti...

Uzvišena bića, savršeni ljudi ili Majstori Mudrosti zovu se takova bića koja su završila svoj čovječji razvitak i dosegla savršenstvo u znanju i iskustvu, koju čovjek može uopće doseći u našem sunččanom sustavu...Čovjek polako napreduje, a time i cjelina i jednako tako i čitavo čovječanstvo. Što da radimo mi ? Razvitkom samih sebe, nesibčnošću našeg predanja za interes drugih... polazimo putem učenika stepenicama na tom putu dosižemo i dolazimo u hram Božanske Mudrosti...Ona nas upućuje u Bratstvo, a da ga razumijemo i provedemo- pristupamo Teozofskom Društvu".

Svim članskim sudruzima na znanje !

Stupamo već u peti mjesec 1946 godine, pa uza sve to ima priličan broj naših članova, koji nisu izvršili svoje obaveze u pogledu članarine, pače nisu uplatili ni za jedan mjesec od prvog prvoga 1946, otkada je zaključeno, da započinje obaveza plaćanja članarine, svakako onih članova koji poradi bolesti, bespolsice ili sličnih prilika to nisu mogli ispuniti. Zato su se oni pismenim putem obratili Društvenom Odboru zamolbom za oprost dotično odgodu od plaćanja članarine. Obzirom na velike investicije i režijske troškove molim braću i sestre, da u potpunosti izvrše svoju dužnost, sa bratskim pozdravom blagajničar K.Takač.

Kako je stigao svoj braći i sestrama od mnogih članova i čitavom Društvu uskrsni pozdrav "Srećan Uskrs" zahvaljujemo im svima najsrdačnije. Dne 7,8,i 9 V je Lotos Dan, a 16 V 46 je Vesak. Predavanja u 7 sati.

PRIMJENA TEOZOFSKOGA RADA U JUGOSLAVIJI.

29 travnja 1946 održala je sestra Milica Gradišnik predavanje o praktičkom radu za visoki Ideal Teozofije tj.za ostvarenje Teozofskoga Doma.Ta se ideja pokreće već od godine 1931.Združimo li se svi u snažnu cjelinu,mogli bismo pospješiti rad oko Teozofskoga Doma.Kakovu značenje ima takav Dom ? Ako zaista Teozofsko Društvo ima izvršiti veliku zadaću u svjetskom zbivanju onda je do nas da priredimo što savršenije vehikle ili sredstva,po kojima će moći djelovati snaga Onih Velikih.Da bismo shvatili značenje domova uopće,držim da treba prije svega steći pregled o razvitku čovječanstva. Zato je potrebno razumijevanje Božanskoga Plana.Provodimo li taj rad trebamo najjednostavnije stvarati umjetnički. Jinarajadasa kaže: kada će se moći stvarati u ljepoti ulazi se u Univerzalni život čovječanstva.Stoga umjetnik pripada cijelom svijetu.Umjetnost je izražaj ujedninjenja života,čovjeka i Boga što struji univerzumom.Svaki stoga neka udesi svoj život umjetnički,jer će ga tada zanos u više razine učiniti pionirom vječne ljepote i glasnikom svjetla.Ljepota je i ritam,a ritam je sklad.Sklad je materijalizacije u životu Duha Bratstva,jer je Bratstvo harmonija duše.Božanski Plan sam po sebi je srž ljepote,harmonije i ritma.

Prema svom razvitku možemo naš razvojni tok podijeliti u tri otsjeka.Prvi takav otsjek ili prva trećina razvoja obuhvaća doba prije postanka čovječanstva.Druga trećina obuhvaća razvoj i izgradnju fizičkog,osjećajnog i misaonoga tijela.Treća trećina obuhvaća razvitak čovječjega djelovanja njegova Ja ili Egoa u čovječanstvu tj. Manasa.Danas se nalazimo na kraju one druge trećine razvoja našeg zemaljskog perioda. Razvitak osobnosti dosegao je svoj završetak u čovječanstvu i svjesni razvitak Egoa,u kojem će osobnost biti orudje Egoa.Sada se u čovječanstvu ima razviti viši Manas i Buddhi tj.umna snaga i ljubav.Čovječanstvo se ima privesti spiritualnome.To je važno doba za čovječanstvo i za pojedinca,koji mora proći tim prijelazom.Da bi se to omogućilo,Veliki su osnovali Teozofsko Društvo.Novo doba počinje.Velike se prevrati zbivaju. Zato se i pozornica svijeta ima preudesiti.

Dolazi novo,bolje čovječanstvo,nova,bolja civilizacija,a Teozofsko Društvo ima pomoći da se to privede u djelo,dok Teozofski Domovi treba da postanu žarišta našega naučanja.

Čovječanstvo će početi da se odvraća od čistog materijalnog i fizičkog mišljenja i priznat će ideale i velike ideje,te će ih privesti u život.Iz toga možete vidjeti,kako je sada velika važnost da osnujemo što više Teozofskih Domova.Predjimo na etički praktičnu izgradnju samoga doma.Zamišljam sebi Teozofski Dom na prekrasnom mjestu okruženom drvećem,livadama i šumama,da možemo doći tako u vezu sa snagama,koje nazivamo angjelima,jer se oni odazivaju samo ondje gdje nema gradske buke. Sama zgrada bi morala biti savršena arhitektura sklada i ljepote.Zato nije potrebna raskoš.Ovakovi domovi morali bi uključiti sve svakidašnje životne potrebe.Uvjerena sam,da nas ne bi onda držali čudacima,jer bi sklad i ljepota djelovali uzorito i na najprimitivnijeg čovjeka.U domovima bi se radilo praktički i braća bi naizmjence radila svaki posao bez razlike.Sam život morao bi biti pun sklada.Svakom čovjeku prilazilo bi se sa jednakim poštovanjem,bio on na višem ili na nižem stupnju razvitka;jer u svakom čovjeku moramo osjećati ono božansko u njemu.Razvijeni čovjek ne će se nikad smatrati da stoji iznad drugih,već će biti u svom saznanju skroman i pružit će to znanje radosno drugima.Stoga u takovim domovima ustvarivat će se cjelina punim povjerenjem.Vladanje će biti neusiljeno i prirodno i radost će strujati iz čitavoga našega bića,koje će se uzdići do Božanskoga Razumijevanja.

ODNOS TEOZOFSKOG DRUŠTVA I TEOZOFIJE PREMA KOLONIJI.

Iz pogleda historije čovječanstva i položaja članova Teozofskoga Društva u toj povijesti razabire se i kolonizacija kao potrebna za ostvarivanje i podizanje domova.Kolonizacija je praktično ostvarivanje Ideala Sveopćega Bratstva.u zajedničkom životu.

Kolonizacija može se predočiti kao sjemenka,kojoj je osnivanje Teozofskog Doma zlatno zrno.Iz njega se razvija Teozofski Dom;i to je biljka što je porasla iz te sjemenke.U dvadesetom vijeku,kad se razvilo ostvarivanje Bratstva sa radnjom i razumijevanjem,ta je biljka propupala.Miris što je probijao iz tog pupoljka izvio je čovjekoljubivost, a to je cvijet biljke zlatnoga zrna.Plod njegov je vijek mira i sreće, a to je kruna čovječanstva.Ovom poredbom može se sa biljkom kolonije porediti i čitavi razvoj čovječanstva.Kolonija je skup svijesnih ljudi, koji počinju praktički učiti,kako se doživljuje Bratstvo svim trenutcima zajedničkoga svakodnevnog života i tako praktički u razumijevanju rješavaju zadatke individualnoga i općenitoga napretka.

Parola:Teozofija je Život uključuje se smjer ili tok srca u razvitku.Srce ne može studirati,ono doživljuje.Jedan od takovih doživljaja srca je i Teozofski Dom,a za nj je kolonizacija njegovo obilježje ili njegova boja.Budući da srce povezuje zajednicu,kojoj je ime obitelj,to će i kolonizacija biti u svom razvoju takodjer familija.Čim je dublje osjećanje obitelji,tim stvarnije je stvaranje kolonizacije.

Prema tome jedinstvom života Teozofskoga Doma postavlja se ideal Bratstva kolonizacije.To je i put kojim se pomaže svijetu.Stoga i mi pripravno ponavljamo rečenicu Pretsjednika C. Jinarajadasu iz njegova očitovanja kao zavjeru, "da ćemo tako malo olakšati teško breme Karme svijeta."Kako je Pretsjednik C.J. u izvjesnom svomu predavanju istakao, da je Teozofist onaj koji vjeruje u veličinu čovjeka,tako i brat Zdenko Hinković,koji je održao dne 29 travnja 1946 ovaj dio predavanja,završio je:"kolonistom će biti onaj koji vjeruje u veličinu čovjeka ostvarenjem života što je dostojan ove veličine."

ŠIRENJE SVIJETLA.

U daljem dijelu predavanja od 29.travnja 1946 je brat Ljudevit Krunić nastavio svoj odjelak pod nazivom "Širenje Svjetla".Ono se razabire u evoluciji,koja je Plan Teozofije.Teozofskim Društvom pruža se mogućnost svima da Teozofijom primu osvjetljenje za se,za svoju okolinu,za svoju domovinu,za svoju narodnost i za čitavo čovječanstvo.

Braćo i sestre,čuli ste o dvjema osnovama ili planovima: o Teozofskom Domu i o Kolonizaciji Teozofa,a treća je osnova šireg obujma rada, širenje svijetla znanja, one stvaralačke moći kojaje izražaj,riječ,govor ,a trajnijim oblikom je to pisana ili štampana dotično tiskana riječ. Ta je osnova i način dakle u ovom našem modernom sadašnjem životu snaga štampe.U tu svrhu moramo kao sredstvo za štampanje knjiga ili za stvaranje štampe uopće biti mi sami.Svaki je član izvor zato.Kao što se svi brinemo oko plaćanja članarine,oko sredstava za stvaranje Doma,tako treba da dajemo i za ovo najvažnije,za našu štampu,za to širenje svjetla i znanja,kojim ćemo svijet izdignuti iz neznanja.Tim će se putem unositi u svijet plemenita znanost i duhovno Bratstvo medju ljudima.Tomu je taj novi svijet.Ostvarujmo ga i ovim univerzalnim zakonom:"dajmo i nama će se dati."

ZAVRŠNA RIJEČ.

Brat je Alojz Piltaver istoga dana završio ova tri značajna predavanja riječima: čuli smo,braćo i sestre,o našim čežnjama za Teozofskim Domom,za Teozofskom Kolonijom i za širenjom našoga znanja u svijet. i t.-

Braćo i sestre, mislimo o tome ! Mislimo mnogo o tome - mislimo i razmišljajmo o tome dotle,dok se u nama ne stvori čvrsta odluka,da taj visoki Ideal postavimo ispred sviju naših osobnih potreba,štaviše i ispred našega vlastog razvitka. - Naš redovni satanak vršit će se u ponedjeljak.U utorak je u oči "DANA BIJELOGA LOTOSA".To je dan kad je preminula Helena Petrovna Blavatski osnivač Teozofskoga Društva.Sastanak je za javnost.U srijedu je sastanak samo za članove,a u četvrtak se nastavlja Teozofski sastanak o planu rada.Svi su sastanci u sedam sati.

Maj ili sanskritski Vesak je 16 ov.mj.na dan uštapa u 3 sata 32 m.